

Οικουμενικός Πατριάρχης: Αναπόσπαστο τμήμα της αυστραλιανής κοινωνίας οι Ρωμιοί

/ [Γενικά Θέματα](#)

Ως άρρηκτο και αναπόσπαστο τμήμα της αυστραλιανής κοινωνίας χαρακτήρισε τους Ομογενείς ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος κατά την ομιλία του στο επίσημο Δείπνο που παρέθεσε προς τιμήν του η Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας στο Σύδνεϋ. “Η Όμογένεια τής Αύστραλίας, άριθμητικῶς πολυπληθής και ποιοτικῶς άκμαιοτάτη, δέν έτυχε μόνον τῶν εύεργετημάτων τής Κυβερνήσεως τής Αύστραλίας, αλλά προσέφερεν εις αύτήν έκ τοῦ άκενώτου πλούτου τοῦ Έλληνικοῦ πολιτισμοῦ και έκ τής μοναδικής παραδόσεως τής Ρωμηοσύνης και, τοιουτοτρόπως, συνεισέφερεν εις σημαντικόν βαθμόν εις τήν διαμόρφωσιν και

ἑξέλιξιν τῆς χώρας”, σημείωσε.

Ο Παναγιώτατος ο οποίος συνεχίζει την επίσημη επίσκεψή του στην πέμπτη ἡπειρο, αναφέρθηκε και στο μωσαϊκό των θρησκευτικών Κοινοτήτων σε μια ουδετερόθρησκη χώρα όπως η Αυστραλίας, λέγωντας: “Εἶναι, βεβαίως, ἀληθές ὅτι ἡ Αὐστραλία ἐπισήμως εἶναι Κράτος οὐδετερόθρησκον, ἥτοι ἀναγνωρίζει καί προστατεύει τήν ἐλευθερίαν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καί τήν ἀκώλυτον ἄσκησιν τῆς λατρείας, χωρίς ὅμως νά υἱοθετῇ θρησκευτικήν τινα παράδοσιν καί ἀσφαλῶς δίχως νά ἀντιμετωπίζῃ τήν θρησκείαν ὡς ἐχθρικόν παράγοντα ἢ ὡς ἀναχρονιστικόν θεσμόν. Τό μωσαϊκόν αὐτό τῶν θρησκευτικῶν παραδόσεων ἀποτελεῖ πλοῦτον διά τήν Αὐστραλίαν, διότι ὁ ρόλος τῆς θρησκείας, εἰς τάς συγχρόνους κοινωνίας, παρά τά περί τοῦ ἀντιθέτου διαθρυλούμενα, εἶναι πολύτιμος καί μοναδικός”.

“Οὐδεῖς δύναται νά ἀρνηθῇ ὅτι αἱ θρησκείαι καί δῆ ἡ χριστιανική πίστις ἐμφοροῦνται ὑπό ἑνός συνόλου ἠθικῶν ἀρχῶν καί ἀξιῶν”, πρόσθεσε.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης τόνισε ὅτι: “ἀλληλογνωριμία καί ἀλληλοσεβασμός μεταξύ τῶν μελῶν τῶν διαφορετικῶν θρησκευτικῶν Κοινοτήτων δέν σημαίνουν ἐπ’ οὐδενί λόγῳ θρησκευτικόν συγκρητισμόν, ἀλλοίωσιν καί ἔκπτωσιν τῆς παραδεδομένης διδασκαλίας, ὡς συνήθως λέγουν οἱ ὑποστηρικταί τῆς ἀποκλειστικότητος καί τοῦ ἀπομονωτισμοῦ, οἱ ὅποιοι, ὄχι σπανίως, μετατρέπουν τήν θρησκείαν ἀπό δύναμιν εἰρήνης, καταλλαγῆς καί ἀλληλοπεριχωρήσεως εἰς παράγοντα μίσους, κοινωνικῆς ἀναταραχῆς καί πολέμου”.

Ο Πατριάρχης ἐπεσήμανε στον λόγο του τα προνόμια που δίνει στην εκκλησιαστική Επαρχία της Αυστραλίας το νέο Σύνταγμα, ενώ με αφορμή την επέτειο 100 χρόνων ἀπό τήν ίδρυση τῆς Αρχιεπισκοπῆς Αυστραλίας υπογράμμισε ὅτι αὐτή: “δέν εἶναι ἐπέτειος ἐορτασμῶν καί ἐκδηλώσεων μόνον, ἀλλά ὀρόσημον καί ἐφαλτήριον μιᾶς νέας καί δυναμικῆς πορείας εἰς τήν δευτέραν ἑκατονταετίαν, χάρις εἰς τόν ὀραματισμόν καί τήν πρόνοιαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου”.

Ακολουθεί ολόκληρη η ομιλία του Οικουμενικού Πατριάρχη:

Ἱερώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Αὐστραλίας κ. Μακάριε, ποιμενάρχα τῆς θεοσώστου ταύτης Ἐπαρχίας,

Ἐξοχώτατε κύριε Peter Dutton, Πρόεδρε τῆς Ἀξιωματικῆς Ἀντιπολιτεύσεως,

Τιμώτατοι λοιποὶ Ἀδελφοὶ Ἀρχιερεῖς καὶ ἐκπρόσωποι τῶν λοιπῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν ἐν Αὐστραλίᾳ,

Ἐξοχώτατοι κύριοι Πρέσβεις,

Ἐξοχώτατοι κύριοι Ὑπουργοί,

Ἀξιότιμοι κύριοι Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταί,

Ἐντιμολογιώτατε κ. Ἀνδρέα Λιβέρη, Πρόεδρε τοῦ ἐν Αὐστραλίᾳ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ τῶν Ὀφφικιαλίων τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ λοιποὶ Ἐντιμολογιώτατοι Ἄρχοντες,

Ἐλλογιμώτατοι κύριοι Καθηγηταί,

Ἀξιότιμοι κύριοι Πρόεδροι τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Ἐνοριῶν-Κοινοτήτων
καί τῶν εὐαγῶν Καθιδρυμάτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας,

Ἐκλεκτά μέλη τῶν ἐνταῦθα Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων,

Ἀξιότιμοι κύριοι Διευθυνταί τῶν Σχολείων καί ἀγαπητοί μαθηταί,

Ἐκλεκτοί παρόντες,

«Ὁ Χριστός ἐν τῷ μέσω ἡμῶν!»

Μέ ἰδιαιτέραν χαράν καί ἐνθουσιασμόν εὕρισκόμεθα καί πάλιν ἀπόψε μεταξύ
ἐκλεκτῶν φίλων καί ἀδελφῶν πέριξ τῆς χαρμοδοτείας ταύτης τραπέζης καί
κοινωνοῦμεν τῆς ἀγάπης καί τῆς τιμῆς καί ἀπολαμβάνομεν τῆς φιλοξενίας ὑμῶν,
ἀδελφοί καί τέκνα, καί ἐπαναλαμβάνομεν μετά τοῦ Προφητάνακτος Δαβίδ «Ἰδού δὴ
τί καλόν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τό κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπί τό αὐτό» (Ψλ. ρλβ', 1).
Τῷ ὄντι, αἰσθανόμεθα ἀπό τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ἀφίξεώς μας, ὁμοῦ μετά τῆς
τιμίας συνοδείας ἡμῶν, ἐδῶ εἰς τήν Ἀντίχθονα, ὅτι εὕρισκόμεθα μεταξύ ἀδελφῶν
καί οὐδόλως ἠσθάνθημεν ὅτι εἴμεθα εἰς «ξένον τόπον καί ἀλαργινόν», κατά τήν
λαϊκὴν μοῦσαν.

Ἐκ τῆς ὀλίγης πείρας, τήν ὁποίαν ἀπεκτήσαμεν κατά τήν ὀλιγοήμερον παραμονήν
μας εἰς τήν εὐλογημένην Αὐστραλίαν, διεπιστώσαμεν καλῶς καί ἀσφαλῶς ὅτι ἡ
αὐστραλιανή κοινωνία εἶναι φιλόξενος καί ἀνοικτή εἰς τήν ἑτερότητα καί τάς
διαφορετικὰς πολιτισμικὰς παραδόσεις • κοινωνία ἀνθρωπιᾶς, ἐλευθερίας, ἴσων
εὐκαιριῶν, πολιτισμοῦ, παιδείας, πνευματικῶν ἀξιῶν καί θεμελιωδῶν θεσμῶν, ὡς
εἶναι, λόγου χάριν, ἡ οἰκογένεια καί ἡ πίστις • μία κοινωνία ἐντός τῆς ὁποίας οἱ
πολῖται διαβιοῦν καί οἰκοδομοῦν τήν ζωὴν των εἰς στερεὰς καί ἀσφαλεῖς βάσεις μέ
ἐλπίδα καί αἰσιοδοξίαν διὰ τό μέλλον.

Αὐτῆς τῆς εὐημερούσης, οἰκονομικῶς καί πνευματικῶς, αὐστραλιανῆς κοινωνίας,
ἄρρηκτον καί ἀναπόσπαστον τμῆμα ἀποτελοῦν οἱ Ὁμογενεῖς, οἱ Ρωμηοί, διὰ νά τό
εἴπωμεν ὀρθότερον, διότι ἡ Ρωμηοσύνη εἶναι τρόπος καί ἰδέα καί ὄνειρον καί ὄχι
τόπος καί φυλετική καταγωγή. Ἡ Ὁμογένεια τῆς Αὐστραλίας, ἀριθμητικῶς
πολυπληθὴς καί ποιοτικῶς ἀκμαιοτάτη, δέν ἔτυχε μόνον τῶν εὐεργετημάτων τῆς
Κυβερνήσεως τῆς Αὐστραλίας, ἀλλὰ προσέφερεν εἰς αὐτήν ἐκ τοῦ ἀκενώτου
πλούτου τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καί ἐκ τῆς μοναδικῆς παραδόσεως τῆς
Ρωμηοσύνης καί, τοιοῦτοτρόπως, συνεισέφερεν εἰς σημαντικόν βαθμόν εἰς τήν
διαμόρφωσιν καί ἐξέλιξιν τῆς χώρας. Σήμερον, ἡ Ὁμογένεια τῆς Αὐστραλίας
συνιστᾷ δυναμικόν καί ὑπολογίσιμον τμῆμα τῆς κοινωνίας.

Είναι, βεβαίως, αληθές ότι η Αυστραλία επίσημως είναι Κράτος ουδετερόθησκον, ήτοι αναγνωρίζει και προστατεύει την ελευθερίαν της θρησκευτικής συνειδήσεως και την ακώλυτον άσκησιν της λατρείας, χωρίς όμως να υιοθετή θρησκευτικήν τινα παράδοσιν και ασφαλώς δίχως να αντιμετώπιζη την θρησκείαν ως έχθρικόν παράγοντα ή ως αναχρονιστικόν θεσμόν. Τό μωσαϊκόν αυτό τῶν θρησκευτικῶν παραδόσεων αποτελεί πλοῦτον διά τήν Αυστραλίαν, διότι ὁ ρόλος τῆς θρησκείας, εἰς τάς συγχρόνους κοινωνίας, παρά τά περί τοῦ ἀντιθέτου διαθρυλούμενα, εἶναι πολύτιμος καί μοναδικός.

Οὐδεὶς δύναται νά ἀρνηθῆ ὅτι αἱ θρησκείαι καί δῆ ἡ χριστιανική πίστις ἐμφοροῦνται ὑπό ἐνός συνόλου ἠθικῶν ἀρχῶν καί ἀξιῶν, ὡς εἶναι ἐπί παραδείγματι, ἡ ἀλληλεγγύη, ἡ ἀγάπη πρός τόν πλησίον, ἡ συγχωρητικότητα, ἡ δικαιοσύνη καί πλεῖστα ὅσα ἀκόμα θετικά στοιχεῖα, ἅτινα συνυφαίνουσι ἕν κοινωνικόν καί ἠθικόν πλαίσιον, ἐντός τοῦ ὁποῦ προάγεται ἡ ἀρμονική συνύπαρξις τῶν ἑτεροτήτων, τό κοινοτικόν πνεῦμα, ἡ αἴσθησις τοῦ «συνανήκειν» καί μία κοινή ταυτότης.

Πλέον τούτων, τό σύνολον τῶν θρησκευτικῶν παραδόσεων προωθεῖ τήν ὀργανωμένην φιλανθρωπίαν καί τήν ἀλληλοβοήθειαν, ὅχι μόνον ἐντός τῆς ἰδίας θρησκευτικῆς Κοινότητος ἀλλά ἀδικοκρίτως πρός πάντα ἐμπερίστατον ἄνθρωπον. Αἱ ποικίλαι ἐθελοντικά δράσεις, αἱ ὀμάδες κοινωνικῆς ἐργασίας καί αἱ ὀργανωμένοι πρωτοβουλία παροχῆς κοινωνικῆς βοήθειας ὅχι μόνον ἀμβλύνουσι τάς κοινωνικάς καί οἰκονομικάς ἀντιθέσεις, ἀλλά ἐνισχύουσι τούς δεσμούς μεταξύ τῶν μελῶν τῆς ἰδίας ἢ διαφορετικῶν θρησκευτικῶν ὀμάδων καί προάγουσι τήν ἀλληλογνωριμίαν. Τέλος, τυγχάνει γνωστόν ὅτι ἡ διδασκαλία πολλῶν θρησκευτικῶν παραδόσεων, παρά τά πάμπολλα περί τοῦ ἀντιθέτου παραδείγματα, ἀπορρίπτει τήν βίαν καί τήν μισαλλοδοξίαν, ἐνῶ προωθεῖ τήν ἀνοχήν καί τήν ἀλληλοκατανόησιν.

Ἡμεῖς οἱ θρησκευτικοὶ ταγοὶ ἔχομεν ἱερόν καί ἀπαράβατον καθῆκον νά προωθήσωμεν καί νά ἐνισχύσωμεν τά ὅσα ἤδη ἐλέχθησαν περιληπτικῶς, κυρίως μέσω τοῦ διαλόγου καί τῆς παιδείας. Ὁ διάλογος μετά τοῦ ἑτέρου ἐξαλείφει τά φοβικά σύνδρομα καί τάς προκαταλήψεις καί ἐκτονώνει τάς ἀρνητικάς κοινωνικάς διεργασίας. Ὅμοίως, ἡ ἐκπαίδευσις τῶν μελῶν μιᾶς θρησκευτικῆς Κοινότητος, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, εἰς τάς ἐννοίας τοῦ σεβασμοῦ καί τῆς ἀνοχῆς, συνιστοῦν τήν ἀσφαλεστέραν ὁδόν καί μέθοδον ἀπαμβλύνσεως τῶν προκαταλήψεων καί τοῦ φανατισμοῦ.

Πρός ἀποφυγήν οἰασδήτινος παρεξηγήσεως καί παρερμηνείας ὅσων ἐλέχθησαν, τονίζομεν μετ' ἐπιτάσεως ὅτι ἀλληλογνωριμία καί ἀλληλοσεβασμός μεταξύ τῶν μελῶν τῶν διαφορετικῶν θρησκευτικῶν Κοινοτήτων δέν σημαίνουν ἐπ' οὐδενί

λόγω θρησκευτικόν συγκρητισμόν, αλλοίωσιν καί ἔκπτωσιν τῆς παραδεδομένης διδασκαλίας, ὡς συνήθως λέγουν οἱ ὑποστηρικταί τῆς ἀποκλειστικότητος καί τοῦ ἀπομονωτισμοῦ, οἱ ὁποῖοι, ὄχι σπανίως, μετατρέπουν τήν θρησκείαν ἀπό δύναμιν εἰρήνης, καταλλαγῆς καί ἀλληλοπεριχωρήσεως εἰς παράγοντα μίσους, κοινωνικῆς ἀναταραχῆς καί πολέμου.

Εἰς αὐτό τό πλαίσιον καί ὑπό αὐτάς τάς προϋποθέσεις δραστηριοποιεῖται ἐνταῦθα ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Αὐστραλίας, ἐκλεκτή Ἐπαρχία τοῦ Πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ὑπό τήν ἐπιτυχῆ καί στιβαράν πηδαλιουχίαν τοῦ Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας κ. Μακαρίου, τοῦ λογίου καί νουνεχοῦς ἀρχιερέως. Ἡ παρουσία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐπί ἑκατονταετίαν ὄλην ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν εὐλογίαν διὰ ὁλόκληρον τήν Αὐστραλίαν, διότι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι ἡ κατ' ἐξοχήν Ἐκκλησία τῆς χαρᾶς καί τῆς ἐλπίδος τῆς Ἀναστάσεως. Αὐτό τό χαροποιόν καί ἐλπιδοφόρον μήνυμα τῆς νίκης κατὰ τοῦ θανάτου κομίζει ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία εἰς τόν κόσμον, ὁ ὁποῖος κατατρύχεται ἀπό τήν πεῖναν, τήν ἀνισότητα καί τήν ἐκμετάλλευσιν.

Μέ ἰδιαιτέραν χαράν καί ἱκανοποίησιν, λοιπόν, χαιρετίζομεν τήν ἐπέτειον ταύτην τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας, ἡ ὁποία δέν εἶναι ἐπέτειος ἑορτασμῶν καί ἐκδηλώσεων μόνον, ἀλλά ὀρόσημον καί ἐφαλτήριον μιᾶς νέας καί δυναμικῆς πορείας εἰς τήν δευτέραν ἑκατονταετίαν, χάρις εἰς τόν ὀραματισμόν καί τήν πρόνοιαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου. Ἀναφερόμεθα, βεβαίως, εἰς τό νέον Σύνταγμα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, τό ὁποῖον μετά πολλῶν κόπων καί ἐπιμόχθου ἐργασίας κατήρτισεν ἐκεῖνος μέ τούς ἐκλεκτούς συνεργάτας του καί ἐνέκρινεν ἀσμένως ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία. Ἔχομεν ἀναφερθῆ πολλάκις εἰς τάς προνοίας τοῦ νέου Συντάγματος περί τῆς διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καί τάς τολμηράς τομάς μέ τήν δημιουργίαν Ἐπαρχιακῆς Συνόδου καί δέν θά ἐπιβαρύνωμεν μέ τήν ἐπανάληψιν των τό ἐκλεκτόν ἀκροατήριον. Δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας ὅμως νά τονίσωμεν ὅτι τό νέον Σύνταγμα ἐξαλείφει τά νομικά κενά, τά ὁποῖα ὑφίσταντο ἔναντι τοῦ Κράτους τῆς Αὐστραλίας καί ἐνισχύει τήν νομικήν προσωπικότητα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐν Αὐστραλίᾳ. Καί ἀπό τούτου, λοιπόν, τοῦ ἐπισήμου βήματος ἐκφράζομεν τήν εὐγνωμοσύνην μας πρός τόν Ἐξοχώτατον κ. Anthony Albanese, Πρωθυπουργόν τῆς Αὐστραλίας, καί πρός ἅπαντας τούς ὑπευθύνους διὰ τήν πολύτιμον ἀρωγήν καί συνεργασίαν των εἰς τήν κατάρτισιν τοῦ νέου Συντάγματος, τό ὁποῖον ἐν τοῖς πράγμασιν ἀναμορφώνει ἐκ βάθρων τήν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Αὐστραλίαν, ἡ ὁποία διανύει περίοδον ριζικῆς ἀνακαινίσεως.

Εἰς αὐτήν τήν ἀνακαινιστικὴν προοπτικὴν ἐντάσσεται καί ἡ ἴδρυσις τοῦ ἐν Αὐστραλίᾳ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ τῶν Ἀρχόντων τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ

Μεγάλης Ἐκκλησίας, τῇ προτάσει τοῦ Ἱερωτάτου Ἀδελφοῦ κ. Μακαρίου, ὑπό τήν προεδρίαν τοῦ Ἐντιμολογιωτάτου Ἄρχοντος τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας κ. Ἀνδρέου Λιβέρη. Χαιρετίζομεν, ἐγκρίνομεν καί ἐπευλογοῦμεν πατρικῶς τήν πρωτοβουλίαν ταύτην, ἡ ὁποία θά συντονίσῃ ἀποτελεσματικώτερον τοὺς ἐν Αὐστραλία κατοικοῦντας Ὀφφικιαλίους τοῦ Θρόνου διά τήν λυσιτελεστέραν προαγωγήν τοῦ ἔργου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. Τό Τάγμα τῶν Ὀφφικιαλίων τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ δέν εἶναι τιμητικός ὄμιλος με διακοσμητικόν ρόλον. Βεβαίως, πολλά ἔχουν ἀλλάξει ἐκ τῶν παλαιότερων ἐποχῶν, ἀλλά τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον προσβλέπει εἰς τοὺς Ἄρχοντας, οἱ ὅποιοι δύνανται ἀποτελεσματικῶς νά προάγουν τό ἔργον αὐτοῦ ἀλλά καί νά ἐνισχύσουν τήν παρουσίαν του ἀνά τόν κόσμον.

Ἐντιμολογιώτατοι Ἄρχοντες,

Ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως περιεκκό-σμησεν ἕνα ἕκαστον ἐξ ὑμῶν διά τῆς ὑψηλῆς ἀξίας τῶν Ὀφφικίων τοῦ Θρόνου καί σᾶς ἀνέθεσε τήν σπουδαίαν εὐθύνην τοῦ ἐπιστηριγμοῦ τῆς ἀποστολῆς καί τῶν δικαίων τῆς Πρωτοθρόνου Ἐκκλησίας. Μή λησμονήσετε ποτέ αὐτήν τήν μοναδικήν διακονίαν παρά τό πλευρόν τοῦ Πατριάρχου σας. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἅπαντες θά σταθῆτε ἀρωγοί εἰς τό ἔργον τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ τῶν Ὀφφικιαλίων καί ἐν ἀγαστῇ συνεργασίᾳ μέ τόν Ποιμενάρχην σας θά συνδράμετε ἔτι περισσότερον εἰς εὐόδωσιν τῆς οἰκουμενικῆς ἀποστολῆς τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Ἀδελφοί καί τέκνα περιπόθητα,

Καί πάλιν καί πολλάκις διαδηλοῦμεν τήν χαράν, τήν συγκίνησιν καί τόν ἐνθουσιασμόν μας διά τήν ἀποψινὴν μεγαλειώδη ἐκδήλωσιν καί ἀπευθύνομεν ἐγκαρδίους καί εὐγνώμονας εὐχαριστίας πρὸς τόν Ἱερώτατον Ἀδελφόν ἅγιον Αὐστραλίας διά τήν φιλάδελφον πρόσκλησιν, τήν πολλήν τιμὴν καί τήν ἀφοσίωσίν του πρὸς τήν Μεγάλην Ἐκκλησίαν καί τήν ἡμετέραν Μετριότητα. Εὐχόμεθα εἰς τοὺς Ἐντιμολογιωτάτους Ἄρχοντας πλουσίαν τήν χάριν καί τήν ἐνίσχυσιν τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ εἰς τήν ἀποστολήν των καί κομίζομεν εἰς ἅπαντας τοὺς ἐκλεκτοὺς συνδαιτυμόνας τήν εὐλογίαν, τήν στοργήν καί τήν ἀγάπην τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας. Ὑψοῦμεν τό ποτήριον εἰς ὑγίειαν τοῦ Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, τῶν ἁγίων Ἀρχιερέων, τῶν τιμίων ἐκπροσώπων τῶν φίλων Ἐκκλησιῶν, τῶν Ἐξοχωτάτων πολιτικῶν καί διπλωματῶν, τῶν ἐκλεκτῶν Ἀρχόντων καί παντός τοῦ κλήρου καί τοῦ λαοῦ. Ὑγιαίνετε-Ἔτη πολλά, εὐφρόσυνα καί εὐλογημένα!

Φωτογραφίες: Νίκος Παπαχρήστου

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ:

Με δάκρυα χαράς κλήρος και λαός στο Σύννεϋ υποδέχθηκε τον Οικουμενικό Πατριάρχη - Το πρόγραμμα της Πατριαρχικής επίσκεψης στην Αυστραλία

Επίσημη Δοξολογία επί τη υποδοχή του Οικουμενικού Πατριάρχου στο Σύννεϋ - “Η Ορθόδοξος Εκκλησία είναι η Εκκλησία της αλληλοπεριχωρήσεως”

Συνάντηση Οικουμενικού Πατριάρχη με τον Πρωθυπουργό της Αυστραλίας στην Πρωθυπουργική Κατοικία

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης στην Κυβερνήτρια της Νέας Νοτίου Ουαλίας

Αναγόρευση Οικουμενικού Πατριάρχη σε Επίτιμο Διδάκτορα της Θεολογικής Σχολής του Αγίου Αποστόλου Ανδρέου Σύννεϋ (ΦΩΤΟ)

Ιστορική Θεία Λειτουργία στο Σύννεϋ - Ο Οικουμενικός Πατριάρχης ενεχείρισε στον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο το νέο Σύνταγμα της Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης ανακοίνωσε την ίδρυση του Τάγματος «του Σωτήρος Χριστού» των εν Αυστραλία Αρχόντων

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης δέχθηκε επίσκεψη του Αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης στην Αυστραλία

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης στην πανηγυρική Συνεδρία της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου της Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας

Οικουμενικός Πατριάρχης: Τα μοναστήρια της Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας προοδεύουν και ακμάζουν πνευματικώς (ΦΩΤΟ)

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης αναγορεύτηκε επίτιμος Διδάκτορας του ΡΚαθολικού Πανεπιστημίου Notre Dame του Σύννεϋ

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης στον Ζωολογικό Κήπο Taronga του Σύδνεϋ

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης εξήρε την προσφορά του Κέντρου Πρόνοιας της Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας